

DOMSTOLENS BESLUT
den 23 oktober 2002 *

I mål C-445/00,

Republiken Österrike, företrädd av H. Dossi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av A. Lopes Sabino och G. Houttuin, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

med stöd av

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av W.-D. Plessing, i egenskap av ombud, biträdd av J. Sedemund, Rechtsanwalt,

av

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

och av

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av M. Wolfcarius och C. Schmidt, därefter av C. Schmidt och W. Wils, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2012/2000 av den 21 september 2000 om ändring av bilaga 4 i protokoll 9 till 1994 års anslutningsakt och förordning (EG) nr 3298/94 vad gäller systemet med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike (EGT L 241, s. 18; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 189),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

- 1 Republiken Österrike har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 4 december 2000, med stöd av artikel 230 EG väckt talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2012/2000 av den 21 september 2000 om ändring av bilaga 4 i protokoll 9 till 1994 års anslutningsakt och förordning (EG) nr 3298/94 vad gäller systemet med miljöpoäng för transport med tung lastbil genom Österrike (EGT L 241, s. 18, svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 189, nedan kallad den omtvistade förordningen).

- 2 Som bilaga 3 till nämnda ansökan ingav Republiken Österrike ett yttrande avseende den omtvistade förordningen, som kommissionens rättstjänst hade sänt till generaldirektören för generaldirektoratet för energi och transport vid samma institution den 11 april 2000 (nedan kallat det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000).

- 3 Republiken Österrike ansökte i en särskild handling, som inkom till domstolens kansli den 4 december 2000, med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG, om att domstolen skulle förordna om uppskov med verkställigheten av den omtvistade förordningen samt om interimistiska åtgärder.

- 4 Genom beslut av den 23 februari 2001 (REG 2001, s. I-1461) förordnade domstolens ordförande att artikel 2.1 i den omtvistade förordningen inte skall verkställas i avvaktan på att slutlig dom meddelas i målet. Vidare avslogs ansökan i övrigt och det förordnades att beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

- 5 Rådet ingav den 8 mars 2001 svaromål i sak i målet till domstolens kansli.

- 6 Genom beslut av den 26 januari 2001 av domstolens ordförande har kommissionen tillåtits intervensera i målet till stöd för rådets talan. Kommissionen har den 10 maj 2001 ingett sin interventionsinlägga till domstolens kansli.

- 7 Kommissionen har, genom en handling som ingavs till domstolens kansli den 26 juni 2002, gjort en invändning med stöd av artikel 91.1 i rättegångsreglerna och yrkat att det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000 inte skall beaktas i förevarande mål. Till stöd för detta yrkande har kommissionen gjort gällande att de yttranden som dess rättstjänst lämnar endast är avsedda för internt bruk och att risken är att gemenskapsinstitutionerna kommer att fungera sämre om de sprids externt. Meningsutbytet inom kommissionen skulle nämligen bli lidande om olika enheter blev tveksamma till att begära skriftliga yttranden från rättstjänsten.

- 8 Rådet har, genom yttrande som ingavs till domstolens kansli den 26 juli 2002, anslutit sig till kommissionens argumentation.

- 9 Republiken Österrike har, genom yttrande som inkom till domstolens kansli den 1 augusti 2002, gjort gällande att den ingett det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000 som bilaga till sin ansökan på grund av att de åsikter som uttryckts av kommissionens rättstjänst i den aktuella frågan inte endast var kända inom kommittén för miljöpoäng utan även hade varit föremål för diskussioner där. Mot denna bakgrund saknade Republiken Österrike möjlighet att inse att den aktuella handlingen är hemlig.

- 10 Republiken Österrike har vidare gjort gällande att kommissionens invändning saknar föremål, eftersom domstolens ordförande vid förhandlingen den 5 februari 2001 avseende ansökan om interimistiska åtgärder förklarade att det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000 inte kunde beaktas inom ramen för det förfarandet.

- 11 Domstolen konstaterar för det första att den muntliga instruktion till parterna som domstolens ordförande lämnade vid förhandlingen den 5 februari 2001, avseende ansökan om interimistiska åtgärder, om att inte ta upp det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000 endast rörde det interimistiska förfarandet. Det är fortfarande nödvändigt att inom ramen för prövningen i sak formellt ta ställning till kommissionens invändning.
- 12 Det skulle emellertid strida mot det allmänintresse som syftar till att institutionerna skall få tillgång till yttranden från sina rättstjänster, vilka upprättas helt självständigt, om det godtogs att sådana interna handlingar kan inges inom ramen för ett mål i domstolen utan att den berörda institutionen godkänt det eller att den berörda domstolen förordnat om detta.
- 13 I detta hänseende skall det konstateras att de österrikiska myndigheterna endast har bekräftat att de genom kommittén för miljöpoäng har fått kännedom om de åsikter som rättstjänsten uttryckt, men att de inte har påstått att själva yttrandet har delgivits dem av kommissionen inom ramen för nämnda kommittés arbete. Kommissionen har vidhållit att de österrikiska myndigheterna förfogar över det ifrågavarande yttrandet i strid mot lagen. Domstolen drar därför slutsatsen att kommissionen varken har delgett yttrandet i fråga eller lämnat tillstånd till att delge det till de österrikiska myndigheterna.
- 14 Under sådana omständigheter skall kommissionens yrkande bifallas och det rättsliga yttrandet av den 11 april 2000 avlägsnas från handlingarna i målet.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN

följande beslut:

- 1) Rättstjänstens vid Europeiska gemenskapernas kommission yttrande av den 11 april 2000, som Republiken Österrike har ingett som bilaga 3 till ansökan, avlägsnas från handlingarna i målet.

- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 23 oktober 2002

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande